

Per hoc posterius illud primum non reuocatur. Quod testamentum primum solemniter confectum per secundum ad interrogationem alterius factum non reuocetur, tenent quoque Ioann. Crot. in l. 1. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. Guid. Pap. cōf. 64. in fi. Gabriel Roman. comm. conclus. li. 4. tit. de test. conclus. 2. n. 8. & Grafus d. q. 17. nu. 1. Verum contrarium non improbabili- ter defendunt Romanus conf. 306. in 2. dubio. Alexan. conf. 33. n. 11. lib. 3. Decius conf. 489. nu. 9. Ruinus conf. 12. n. 1. lib. 2. Menoc. de præsumpt. li. 4. præsumpt. 8. nu. 21. Fachineus lib. 5. controuers.

rij. asserant, hanc opin. quæ dicitur fuisse Alber. Pap. esse communitè reprobata; illud tamen non est verum, nisi quatenus ipse Alber. volebat simpliciter, & absolute, quod testator infirmitate grauat non posset ad alterius interrogationem testari. Hoc enim repugnat opi. glos. in d. l. iubemus. quæ proculdubio est magis communiter approbata, vt superius dixi; sed quatenus volebat opus esse, quod ante interrogationem appareret testatorem ita voluisse testari, certe opin. Alber. est magis communis, magis æqua, & magis iusta, & ideo his duobus cōcurrentibus, scilicet quod testator sit valde infirmitate

grauat, & quod non constet testatorem habuisse prius animum ita testandi, non esset ab ea recedendum. Et ita secundum istam opin. in facti contingentia indicauit Senatus in causa Illustr. D. Marliani.

Quarto scias, quod si testator iam aliud testamentum validum, & solemne confecerit, deinde faciat secundum ad alterius interrogationem; per hoc posterius illud primum non reuocatur. Ita tenuit Paul. de Cast. conf. 155. in fi. lib. 1. & hæc limitatio est magis communitè recepta, vt attestatur Soc. iun. in alleg. conf. 133. n. 34. Et licet istæ limitationes videantur ferè destruere ipsam conclusionem glos. & communem; ego tamen eas consulendo, & indicando sequerè intrepide, & alijs sequendas considerem, vt quantum fieri potest, malitijs hominum, & fraudibus occurratur.

jur. cap. 70. hosq. laudans Thadeus Pifo li. 1. variar. resol. c. 12. nu. 5. vers. ampliat. quinto, &c. Cum enim ex communi omnium Doctorum sententia testamentum ad alterius interrogationem factum valeat: nihil causæ est, cur primum tollere non debeat, per textum satis apertum in §. posteriore. 2. Infit. quibus mod. testamenta infirmant. Harpre.

Q V Æ S T I O XXXVIII.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

- 1 Hodie legitima filio relinqui debet titulo institutionis.
2 Et quid de iure Digestorum, & Codicis.
3 Et quid de iure Canonico.
4 Et quid in testamento inter liberos.
5 Et quid in testamento condito ad pias causas.
6 Et quid in testamento condito ab eo qui vult ingredi religionem.
7 Et quid in legitima quæ relinquitur filie femine.
8 Et quid in legitima ascendenti.
9 Et quid si quantitas legitima sit alterata ex dispositione statuti.
10 Et quid si pater dicat, relinquo filio meo centum, an censentur relicta titulo institutionis.
11 Et quid si dicat, relinquo centum pro legitima, vel Falcidia.
12 Et quid si testator dicat, relinquo filie meæ centum pro dote.
13 Et quid si pater adiciat quod nihil ultra petere possit.
14 Et quid si testator inserit testamentum extendi ad dictamen sapientis, nunquid poterunt addi illa verba: titulo, vel iure institutionis.

Ex Additionibus.

- 1 Legitima quid, & cur inducitur.
2 Quo titulo hodie legitima relinqui debeat.
3 An & quatenus Nou. 18. c. 1. concilietur cū Nouell. 115. c. 3.
4 Cur liberis legitima præcise institutionis titulo sit relinquenda.
5 Quo titulo legitima relinqui possit iure Digestorum, & Codicis

ADDITIONES.

Titulo honorabili institutionis. Vide octo causas, quibus alio quam institutionis titulo legitima filio relinqui potest apud Casan. in consuet. Burg. de success. rubr. 7. §. 4. num. 7. & sequ. viginti autem accumulatur Valq. Authen. nouissima, C. de inoff. numer. 259. Gouean.

Ut posui exemplum in filio, qui de iuris necessitate debet insti-

Q V Æ S T. XXXVIII.

IXI etiam, quod institutio debet esse iusta: non enim sufficit in testamento aliquid quem esse institutum ad hoc, vt testamentum ipsum valeat: sed requiritur, quod si quis de iure est institutus, instituat. alias testamentum est nullum. Et

- 6 Quid de iure canonico.
7 Intellectus c. Raynuitus 16. ext. de testam.
8 Et quid in testamento inter solos liberos condito.
9 Mens, & sententia. hac consultiissima, 21 §. 1. C. de testam.
10 Nam in testamento, ad pias causas confecto, legitima sit titulo institutionis relinquenda.
11 Quæ solemnitates iuris civilis in testamento ad pias causas censentur.
12 Quid obtineat in eo, qui vult ingredi religionem.
13 Vtrum sicuti legitima in liberorum persona est aucta: ita & legitima parentum aucta intelligatur.
14 Statutum in vno correlatiuorum dispositum quoque videtur in altero.
15 Patronis quid pro legitima debeatur.
16 In successione prior causa filiorum, quam parentum.
17 Consideratio dictæ Nou. 18. c. 1.
18 Consideratio Nouell. 39. c. 1. & Nou. 92.
19 Equid legitima ascendenti, seu parentum titulo institutionis debeat relinqui.
20 Et quid in legitima fratrum.
21 Quod non mutatur, stare non prohibetur.
22 Quid iuris in legitima per statutum aucta.
23 An tota legitima titulo institutionis sit relinquenda.
24 Vtrum legitima satis institutionis titulo censentur relicta, cum testator eam certam, vel quantitatem simpliciter reliquit.
25 Quid si testator dicat, relinquo filie meæ centum pro dote, remissione.
26 Et quid, si testator inserat, ad consilium sapientis testamentum extendi, remissione.

tui, vel exheredari, & ideo si sit præteritus, testamentum est nullum, vt dixi infra questione 42. in principio, & est communis conclusio, vt dicit Curt. iun. in Authen. ex causa, nu. 52. C. de lib. præter. Et aduerte, quia de iure nouissimo, ad hoc, vt filius non dicatur præteritus, non sufficit, quod de eo in testamento sit facta mentio, etiam si pater ei aliquid relinquat, quod sit plus quam legitima illi debita: sed requiritur, quod sit ei relicta titulo honorabili institutionis. Text. est in §. aliud quoque capitulum, in Authen. vt cum de appellat. cognosc. Et licet gloss. in l. scimus, §. cum autem, in verbo, Celebrari. C. de inoff. test. tenuerit, quod sufficiat si filius sit honoratus per viam fideicommissi: tamen contrarium tenent comm. DD. Et illam gloss. esse comm. reprobata, attestatur Alex. in l. inter cetera, in princ. num. 2. in fin. ff. de lib. & posth. & sic faciendæ est conclusio, quod omnino quod hoc

Ut testamentum valeat, requiritur, quod filio relinquitur legitima titulo institutionis. Obiter hic addendum: quod si legitima nihil sit aliud, quam congrua portio eius, quod ab intestato quis, iure legitime successione, habiturus fuisset, l. Papianus, §. si quis mortis. 6. ff. de inoffic. testam. l. parentibus. 8. & l. quæ nuper. 31. C. eod.

hoc, vt testamentum valeat, requiritur, quod filio relinquitur legitima titulo institutionis; & sic filius succederet patri ab intestato. Et ita tenent omnes indifferenter, vt dicit Iaf. in Authen. nouissima. num. 13. Cod. de inoff. testam. Hanc etiam conclusionem dicit esse communem Alexand. in dict. leg. inter cetera in princip. post num. 2. vers. sed sustinendo, Picus in repet. l. in quartam, post num. 2. vers. sed Quartæ est conclusio. ff. ad Trebel. Bert. conf. 19. col. 1. lib. 3. in 2. parte, conf. 65. nu. 1. eo d. vol. & consil. 133. post num. 1. eod. vol.

Neque credas, quod hæc dispositio iuris in fauorem filiorum sit prorsus inutilis. Nam si filius fuerit in re certa etiam minima institutus; proculdubio si cohæres uniuersalis repudauerit, tota hereditas accretet ipsi filio instituto in re certa. Quod tamen secus esset: si non titulo institutionis, sed titulo legati, aut fideicommissi, vel alio particulari titulo aliquo ei relicto fuisset, vt dixi supra §. institutio.

Non obstat huic textus in Nouell. 18. c. 1. in med. vers. sed quod contigerit. vbi iudem verbis disertis disponitur, quod legitima non tantum institutionis, sed legati etiam, fideicommissi, & alio quouis titulo relinqui possit. Nam (repudiatis aliorum diuersis conciliationibus) recte respondetur: hanc Nouell. 18. cap. 1. vt potè priorè, ac antiquiorè, esse correctam per

dictam Nouell. 115. cap. 3. tanquam recentiorè, & posteriorè: ita vt hodie legitima nullo, nisi institutionis titulo relinqui queat. Quod autem d. Nouell. 18. cap. 1. sit prior, & antiquior, quam d. Nouell. 115. cap. 3. ex vtriusque sine ad oculum patet. Siquidem d. Nouell. 18. capit. 1. est promulgata Anno Christi 536. at d. Nouell.

Item est utilis, quia institutus capit propria auctoritate, non autem legatarius. Item, quia hæres scriptus potest intendere remedium. l. fin. C. de edict. diu. Adri. tollen. & petere, se mitti in possessionem, non autem legatarius, &c.

Et hæc quidem conclusio de plano procedit de iure nouissimo, per text. in dict. §. aliud quoque, & ita loquuntur DD. per me supra allegati. Sed quid de iure Digestorum? Respon. quod etiam de iure Digestorum legitima erat filio relinquenda, titulo institutionis. Et hæc est communis opin. vt dicit Gul. de Bened. in 1. par. repet. cap. Raynuitus. fol. 184. num. 15. Iac. de Nigris in rep. Rub. ff. de leg. 1. post num. 17. vers. vltra alios. De iure autem Codicis est expeditum, quod sufficiebat filium honorari quocunque relicto titulo. Text. est expressus in l. omnimodo. C. de inoff. testam. & in hoc nemo dubitat. Sed quid quid sit, postquam habemus certam dispositionem iuris nouissimi, frustratorium est in huiusmodi questionibus tempus contere.

teusis pro hæredibus accepta non pertinet ad filium hæredem singularem, Couar. lib. 7. var. resol. c. 18. nu. 5. Clar. §. seu qu. 86. & §. emphyt. quæst. 16 & 38. Rol. conf. 23. nu. 44. & 53. vol. 1. Burf. conf. 92. nu. 25. & seq. ideoque sit vt tota inter institutionem singularem, & generalem differentia intercedat. Gouean.

Tota hereditas accretet ipsi filio instituto in re certa. Ratio, cur liberis præcise legitima institutionis titulo relinqui debeat, non tantum illa est: quod fiat in fauorem filiorum: cum titulus institutionis sit honorabilior titulo legati, donati, & simili, vt potè per quem testator institutum hæredem in locum suum substituat, vt ipsum quasi representet, argum. l. filium. §. §. sed & si portio. 6. in fin. ff. de legat. præstand. l. Iulianus. 26. in fine principij. ff. si quis omnia caus. testamenti, & c. sed & magis fundamentalis hæc perlibetur: quid liberis legitima titulo institutionis sit relinquenda propter ius accretendi. Quia si filius cum alijs est cohæres in sua legitima institutus. tunc si alij cohæres edes repudiant, uel aliter hæredes esse non possunt, si ius accretit. l. liber homo. 59. §. cum qui ex institutus. 3. ff. de hæredib. instituend. Secus si titulo legati, aut fideicommissi, uel simili legitima relicta esset: quoniam tunc hæredib. uel repudiantibus, uel non aduentibus, filio, uel alij legatario nihil accretit. l. eam, quæ. 14. C. de fideicommiss. Atq; hanc rationem, ultra Clarum nostrum, tradunt amplectunturq; Bart. in d. Nouell. 18. in princ. num. 4. sub fin. Roland. Passager. d. tract. de test. & ultim. uolunt. rub. 17. nu. 22. Iafon in d. auct. nouis. nu. 13. C. de inoffic. test. Couar. in d. c. Raynuitus. 16. extr. de testam. §. 1. num. 2. alij, quos refert, & sequitur Berlichius d. conclus. 15. num. 10. Harpre.

Sed quid de iure Digestorum. Non solum iure Codicis, sed

fed & iure Digestorum, legitimam quocunque titulo relinqui posse, liquido constat ex lege Papinianus. 8. §. si quis mortis. 6. de inoffic. testam. l. etiam si ius. 3. §. si debita. 15. ff. de bonis libertor. l. omnimodo. 30. l. si quis suo. 33. & l. scimus. 36. post princip. vers. quarebatur itaque, si quis rem donatam, & c. C. de inoffic. testam. Quamquam, post Clarum hic, aliter sentire videatur Thadeus Pifo lib. 2. var. resolu. c. 8. nu. 1. vers. quid quidem ius, & c. & ceteri, per hunc relati. Harpr.

f Sed quid dicendum de iure canonico.] Quod etiam si de iure canonico necesse sit, vt legitima titulo institutionis relinquatur, prater Clarum hic, & alios ab eo allegatos, tenent Didacus Couar. in d. cap. Raynutius. 16. de testam. §. 1. nu. 10. & seq. Fernand. Vasquius de success. creat. §. 20. num. 234. Pifo d. lib. 2. c. 8. nu. 1. vers. quoniam etiam de iure Canonico, & c. Grassus d. §. testam. q. 35. nu. 6. Viglius ad §. vltim. Instit. de inoffic. testam. num. 3. post princip. vers. idque iure etiam potest. Salic in l. vltim. C. famil. erisc. nu. 4. hodie citans Berlichius d. part. 3. conclus. 15. nu. 13.

7 Nec t obstat textus in d. c. Raynutius 16. post princip. vers. domum, & quendam hortum in eodem testamento relinquens, & vers. seq. ext. de testam. ex quo euinci posse videtur, satis esse, si liberis legitima titulo legati, donati, similitate relinquatur. Nam (omissis aliorum solutionibus) non male responderetur, quod in isto cap. nihil disponatur; sed solummodo tenor, & ordinatio testamenti recitetur. Atqui tralatitium est, quod ex recitatione litterarum, vel alterius tenoris, nulla certa iuris dispositio colligi possit; praesertim, si ea ad correctionem alterius iuris tendat. Berlich. d. conclus. 15. num. 14. Harpre.

8 Sed quid in testamento inter liberos.] Eri t interpretes no pauci existimant; conclusionem praedictam, qua hodie legitima solo institutionis titulo relinquenda est, no procedere in testamento inter solos liberos cofecto, Accur. in d. auth. nouissima. in verb. titulo. ibique Iason nu. 16. C. de inoffic. testam. & Azo inibi in sua summa. Jacob. Butrigar. & Anto. de Butrio in d. cap. Raynutius 16. de testam. ibiq; Hostien. in summa. Masuerius in sua praxi. tit. de success. & vltim. volunt. Ruin. conf. 37. nu. 6. lib. 1. Corasius in d. l. filium. 24. nu. 82. C. famil. erisc. Alex. conf. 168. num. 6. lib. 5. Matthesil. singul. 140. num. 1. & seq. Stephanus Bertrand. conf. 187. nu. 1. & seq. vol. 4. Ioan. Papon. in tract. de arrest. lib. 20. tit. de testam. sent. 7. Nicol. Boer. decif. 267. nu. 1. & seq. Contrariam tamen sententiam quod videlicet etiam in testamento inter liberos solos, nulla extranea persona adiuncta, condito legitima titulo institutionis relinquenda veniat, amplectuntur vltra Doctores, supra ad quaest. 8. num. 5. memoratos) Petrus Gilkenius in d. auth. nouissima. num. 35. C. de inoffic. testam. Fachin. lib. 4. controuerf. iur. cap. 24. Herman. Vultreus ad princip. Instit. de exheredat. liber. num. 16. Vasquius in tract. de success. creat. lib. 2. §. 20. part. 4. nu. 228. eosque referens Berlichius d. conclus. 15. num. 20. Huiusque sententiae fundamentum satis firmum petitur ex textu inuicibilis in d. Nouell. 115. cap. 3,

Hac etiam conclusio de plano procedit secundum ius civile: est enim de hoc text. expressus in d. §. aliud quoque, & ita communiter teneri attestatur Imol. in d. cap. Raynutius post num. 51. vers. Sed quid quid, & in hoc modita est controuersia inter Doctores Sed quid dicendum de iure Canonico? nunquid etiam illo iure necesse est, vt legitima filio relinquatur, titulo institutionis? Respon. in hoc variis fuerunt opin. inter DD. Nam Hostien. in c. Raynutius. tenuit, quod de iure canonico sufficeret legitimam relinqui quocunque titulo. & hac opin. dicit esse communem Alex. in d. l. inter cetera. in princ. num. 6. quem refert Politus in repet. l. filium quem habentem. nu. 145. in fin. C. fam. herisc. & Ruin. consil. 11. num. 2. lib. 2. Contrariam autem opin. scilicet, quod imo etiam de iure canonico requiratur, quod legitima filio relinquatur titulo institutionis, tenuerunt gloss. in d. c. Raynutius. in verb. Relinquens, & in cap. si pater. in verb. Instituit. de testam. in 6. quas dicit esse communiter approbatas idem Alex. sibi ipsi

vbi generaliter deciditur a Iustiniano, filios esse instituendos, vel ex iustis causis exheredandos, & sic a parentibus honorabili institutionis titulo ad hereditatem vocandos. Cum ergo Imperator de testamento a parentibus inter liberos facto aperte loquatur, nulliusque extranei mentionem faciat, & nihilominus

isthanc obseruationem siue solemnitate requiratur perspicuum sit, omnem dubitationem vltiorem inanem, & superuacaneam esse. Accedit textus elegans in Nouell. 107. ca. 1. vbi clare, & quidem iterato dicitur, quod pater suos filios heredes instituit, & vel institutionis titulo ijs aliquid relinquere debeat.

9 Huic t decisioni non aduersatur l. hac consultissima. 21. §. ex imperfecto. 1. C. de testam. ex qua euincitur, quod pater, qui inter liberos testatur, omnes iuris civilis solemnitates negligere possit: & consequenter legitimam liberis utulo institutionis relinquere no teneatur. Lex namque illa de hisce solemnitatibus est intelligenda, que specialiter in fauorem liberorum non sunt inductae, sed que iuris sunt communis. At vbi solemnitas specialiter liberorum fauore introducitur est: eam ne quidem in testamento inter liberos praeteriri possit, vcrissimum est. Quod enim solemnitates iuris civilis in eiusmodi testamento sunt relaxatae, id factum est ob meritum liberorum fauorem: vt proinde in illorum obitum retorqueri non debeat, argum. l. nulla, 25. ff. de legib. l. quod fauore, 6. C. eod. cap. ob gratiam. 61. de regul. iur. in 6. Quare cum ad honorem & existimationem liberorum maxime pertineat, vt legitimam titulo institutionis ex patris testamento consequatur: non est credendum, dictam l. 21. §. 1. C. de test. institutionis solemnitate a testamento inter liberos sustulisse. Eaque de re vide copiosius dissentantem Thadecum Pisonem lib. 2. variat. resolut. cap. 8. num. 2. Harpre.

10 Quod in testamento conditio ad pias causas.] Quanquam t in testamento ad pias causas confecto non requiritur Clarus noster supra ad quaestio 6. numer. 8. alij communiter opinantur, quod legitima liberis titulo institutionis relinquatur, Iason in dict. Authen. nouissima num. 19. & seq. C. de inoffic. testam. Bertrand. dict. consil. 187. nu. 2. uolum. 4. Pifo dict. cap. 8. numer. 7. ubi plures citat, contrarium tamen longe probabilis uideretur, per textum capit. 1. de testam. in 6. ubi pater in testamento pauperes Christi haeredes instituit, & sic ad pias causas fecit testamentum; & nihilominus tamen ibi in principio dicitur, quod filiam in certa haeredem fecit, atque ita legitimam titulo institutionis reliquit. Deinde quia supra num. 4. dictum est, quod hac solemnitas sit in fauorem, honorem & utilitatem filiorum inducta. Atqui fauore piae causae non debet derogari iuri liberorum, authent. si qua mulier. Cod. de sacrosanct. Eccles. l. si quis presbyter. 20. & authent. nunc autem. seq. Cod. de episc. & clericis. Et ita in terminis tradunt Salicet. in l. 1. Cod. de sacrosanct. Eccles. numer. 17. Baldus ibidem numero 140. & seqq. hosque referens Berlichius

1. nulla, 25. ff. de legib. l. quod fauore, 6. C. eod. cap. ob gratiam. 61. de regul. iur. in 6. Quare cum ad honorem & existimationem liberorum maxime pertineat, vt legitimam titulo institutionis ex patris testamento consequatur: non est credendum, dictam l. 21. §. 1. C. de test. institutionis solemnitate a testamento inter liberos sustulisse. Eaque de re vide copiosius dissentantem Thadecum Pisonem lib. 2. variat. resolut. cap. 8. num. 2. Harpre.

11 Quod iure hodierno ita est aucta legitima ascendendum, vt legitima descendendum.] Vtrum t sicuti legitima in liberorum persona est aucta (vt nimirum si quinque vel plures sint liberi, detur semis hereditatis, id est, dimidia pars eius, quod ab intestato fuerant heredituri: sin pauciores, praestetur triens, hoc est, tertia pars eius, quod ab intestato accepturi essent. dict. Authen. nouissima. ibique gloss. Iason, Sichard. & alij. Cod. de inoffic. testam. d. Nouell. 18. cap. 1.) ita & legitima, parentibus a liberis debita, aucta intelligatur, non vsque adeo expeditum est; Sed affirmatue (quicquid contra disputent Ioannes Vaudus libro primo quaest. 50. Claud. Bartandier. in tractat. de legit. cap. 4. num. 31. & alij) verissima censetur. Primo enim in dict. Nouell. 18. capit. 1. in fin. Iustinianus generaliter ait, se augere portionem debitam in his omnibus, qui ea non relicta, de inofficioso testamento queri olim potuerunt. Atqui paren-

11 lichius d. conclus. 15. num. 24. Non obstat, quod t in hoc testamento ad pias causas solemnitates iuris civilis cessent: illud autem, quod aliquod relinquatur filijs titulo institutionis, sit meta solemnitas a iure civili introducta. Bart. in d. l. 1. num. 62. & seqq. C. de SS. Eccles. & notat Clarus noster supra. d. quaest. 6. num. 8. Quia istud obtinet tantum in superstitionibus, & vanis iuris solemnitatibus, quae in testamentis ad pias causas non attenduntur; secus in ijs, quae superstitionis non sunt, sed in fauorem, & commodum filiorum inductae. Hanc autem solemnitatem, vt legitimam titulo institutionis relinquatur, non esse superstitionis, aut vanam, sed admodum vtilem, & lucrosam, apparet ex ijs, quae allata sunt supra num. 4. Et ita docet Berlichius d. concl. 15. num. 21. & 24. Harpre.

12 Quod t pater vovens ingredi religionem, lsi faciat testamentum, non teneatur relinquere legitimam filijs titulo institutionis; sed sufficiat, quod relinquat quocunque titulo, & filij nihilominus habebunt suam legitimam. Ita tenent Bart. in Authen. si mulier. nu. 7. & seq. C. de SS. Eccles. & est communis opin. vt dicit Claud. in d. l. inter cetera, num. 12. & seq. Nam testamentum eius, qui vult ingredi religionem, non subiacet dispositioni iuris communis, vt dixi in alleg. q. 82. vers. In primo, & vers. Sed nunquid. Sed quid in filia femina, num. Harpre.

13 Quod iure hodierno ita est aucta legitima ascendendum, vt legitima descendendum.] Vtrum t sicuti legitima in liberorum persona est aucta (vt nimirum si quinque vel plures sint liberi, detur semis hereditatis, id est, dimidia pars eius, quod ab intestato fuerant heredituri: sin pauciores, praestetur triens, hoc est, tertia pars eius, quod ab intestato accepturi essent. dict. Authen. nouissima. ibique gloss. Iason, Sichard. & alij. Cod. de inoffic. testam. d. Nouell. 18. cap. 1.) ita & legitima, parentibus a liberis debita, aucta intelligatur, non vsque adeo expeditum est; Sed affirmatue (quicquid contra disputent Ioannes Vaudus libro primo quaest. 50. Claud. Bartandier. in tractat. de legit. cap. 4. num. 31. & alij) verissima censetur. Primo enim in dict. Nouell. 18. capit. 1. in fin. Iustinianus generaliter ait, se augere portionem debitam in his omnibus, qui ea non relicta, de inofficioso testamento queri olim potuerunt. Atqui paren-

14 Quod iure hodierno ita est aucta legitima ascendendum, vt legitima descendendum, vt dixi supra hoc eod. lib. §. legitima. Nunquid etiam huiusmodi legitima ascendendum erit prater relinquentem titulo institutionis, sicut legitima descendendum? Respon. Bart. in d. Auth. nouissima. n. 4. C. de inoff. testam. tenuit, quod non. Sed contrarium tenent omnes Doctores scilicet, quod imo sit

15 Quod iure hodierno ita est aucta legitima ascendendum, vt legitima descendendum, vt dixi supra hoc eod. lib. §. legitima. Nunquid etiam huiusmodi legitima ascendendum erit prater relinquentem titulo institutionis, sicut legitima descendendum? Respon. Bart. in d. Auth. nouissima. n. 4. C. de inoff. testam. tenuit, quod non. Sed contrarium tenent omnes Doctores scilicet, quod imo sit

16 Denique licet t in successione prior sit causa filiorum, quam parentum; attamen non minus pie relinquitur dict. l. 15. in

tibus quadrantis nomine (siquidem quoad semissem, frustra quaeritur; cum tot parentes habere quis nequeat) olim inofficiosi querelam non fuisse denegatam palam est. leg. 1. l. pater. 14. & l. seq. ff. de inofficioso testam. §. 1. Instituit. eodem. Deinde huic confert, quod in praedicta Nouell. 115. capit. 5.

idem Iustinianus suae sanctionis hanc rationem reddidit: quia, inquit, sola est nostra serentatis intentio, a parentibus, & liberis iniuriarum praeteritionis & exheredationis auferenda. Praterea statutum t suae dispositum in vno correlatuorum, dispositum quoque putatur in altero. leg. fin. Cod. de inoffic. viduit. tollend. l. 1. Cod. de cupressis. Cum autem parentes, & liberi sint correlatiua: sequitur, quod in liberis statutum est, idem in parentibus constitutum esse. Ad hanc t patronis debetur triens pro legitima. §. sed nostra. 3. Instituit. de success. libertor. Ergo parentibus quoque: praesertim cum eorum petitio aequior, quam patronorum, videatur. leg. nam est. 15. ff. de inoffic. testam. 16 Denique licet t in successione prior sit causa filiorum, quam parentum; attamen non minus pie relinquitur dict. l. 15. in

17 Nec huic t refragatur sententia, quod titulus, siue inscriptio dictae Nou. 18. c. 1. de filiorum, & nepotum successione sit conceptus; de parentibus vero nihil omnino adijciat. Nam Iustinianus in d. cap. 1. principaliter quidem sibi de liberorum legitima tractare proposuit: sed tamen in fine istius cap. id, quod de liberis constituit, ad omnes generaliter, & indistincte personas, quae olim habuerunt querelam inofficiosi, adeoque etiam ad parentes, extendit.

18 Nihil t item obstat Nouell. 39. cap. 1. in princip. & Nouell. 92. in princip. vbi liberis duntaxat legitimam esse seruandam, eamque auctam esse, non etiam parentum, deciditur. Etenim nihil inibi habetur, ex quo colligi queat, non parentum, sed filiosum tantum legitimam portionem esse auctam. Quin potius, cum Imperator in principio dictae Nouell. 92. se referat ad d. Nouell. 18. exinde perspicitur, quod & in illa Nou. 92. (vt & in d. Nouell. 39. c. 1.) ipse non neget, portionem legitimam in parentum quoque persona auctam esse; idque expliciuimus paulo latius in §. vltim. Instituit. de inoffic. test. num. 19. & seq. Harpre.

19 Nunquid etiam huiusmodi legitima ascendendum erit prater relinquentem titulo institutionis.] Quod t legitima ascendendum, seu parentum etiam titulo institutionis relinqui debeat, probatur primo per textum expressum in praedicta Nouell. 115. c. 4. vbi eadem in testamentis liberorum procedunt, quae